

La ciutat dormida

Hi havia una vegada una nina optimista i somiadora que vivia en una ciutat molt, molt peculiar. Aquella ciutat era possiblement una de les ciutats més estranyes del món, no hi havia musica, ni pintors, ni escultors... No hi havia res relacionat amb l'art!!!! Per no parlar de l'aspecte que tenia la ciutat. Ningú tenia cura dels arbres i els edificis estaven pràcticament en ruïnes. Però el que era la cosa més estranya d'aquella ciutat era que estava en blan i negre!!!!

L'única persona que tenia una mica d'inspiració en aquella ciutat era la Lia. La Lia era una nina baixeta i tenia els ulls verds, també portava els cabells rosos i tenia un gran somriure.

A la Lia no li agradava que ningú estigues per els carrers, perquè d'aquesta manera no tenia amics, però afortunadament hi havia una altra persona que pensava com ella i era la seva millor amiga Mireia.

A la Lia i a la Mireia no els agradava que en aquella ciutat no respectessin l'art, en especial la música. Perquè l'art ens fa sentir i això és molt especial. Van decidir trobar una solució per a aquest problema, així que van decidir anar a fer una volta per la seva avorrida ciutat

Xerrant i xerrant varen arribar al bosc, una part d'aquella ciutat que encara no els era coneguda. Aquell bosc era ple d'arbres frondosos i de boniques i petites flors.

Les nines tenien molta curiositat i van començar a explorar aquell misteriós bosc. Entre uns arbres van trobar unes precioses flautes màgiques que tenien molts colors.

Les nines entusiasmades amb les seves noves flautes van començar a tocar i a tocar per tota la ciutat. I la gent va sortir de les seves cases i va començar a ballar, també les dues nines van notar com la ciutat es va començar a tenyir de nous i divertits colors. La música havia donat vida a la ciutat!!!!

Pseudònim: Little Girl